

Rapport

Datum: 28 juni 2006

Rapportnummer: 2006/233

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) ondanks zijn herhaalde verzoeken daartoe, zich onvoldoende heeft ingezet om de problemen op te lossen die hij en zijn gezin sinds 2003 hebben ondervonden van twee medebewoners van het asielzoekerscentrum (AZC) Wageningen.

Verzoeker klaagt er tevens over dat het COA niet heeft gereageerd op de klacht die hij daarover op 5 augustus 2004 heeft ingediend.

Beoordeling

I. Ten aanzien van de inzet

Bevindingen

1. Verzoeker en zijn gezin, allen afkomstig uit Tsjetsjenië, kwamen in 2000 naar Nederland. Aanvankelijk verbleven zij in het opvangcentrum (OC) Eindhoven. Daar was verzoeker betrokken bij een incident met een medebewoner, waarbij hij naar zijn zeggen was bedreigd. Van dit incident had hij destijds aangifte gedaan bij de politie aldaar. Sinds 19 december 2000 verbleven verzoeker en zijn gezin in het asielzoekerscentrum (AZC) Wageningen. Verzoeker ondervond daar naar zijn zeggen veel hinder van twee medebewoners, mannen eveneens afkomstig uit Tsjetsjenië. Deze mannen zouden onder meer hem en zijn echtgenote, die in de recreatieruimte van het centrum werkte, regelmatig in het Russisch aanspreken. Verzoeker voelde zich ongemakkelijk in die situatie, omdat andere bewoners die geen Russisch beheersen, zijn vrouw daardoor ergens van zouden kunnen verdenken.

In zijn verzoekschrift gaf verzoeker onder meer aan dat hij zich sinds 2003 regelmatig over het gedrag van de twee medebewoners had beklagd, maar dat de medewerkers van het AZC niets deden aan de situatie; de diverse dienstdoende beveiligingsmedewerkers hadden in januari, juni/juli en juli/augustus 2004 zijn meldingen over de situatie geregistreerd. Voorts liet hij weten een goede verstandhouding te hebben met alle medebewoners, uitgezonderd de betrokken Tsjetsjeense mannen. Hij meende dat het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) de spanning die dit voor hem en zijn gezin meebracht, zwaar onderschatte en er onvoldoende aandacht aan had geschonken, en zich ook onvoldoende had ingespannen om andere huisvesting te bewerkstelligen voor hem en zijn gezin.

2.1. In reactie op de klacht deelde het COA onder meer het volgende mee. Medewerkers van het AZC konden zich het voorval helder voor de geest halen, omdat er destijds veel aandacht was besteed aan de situatie van verzoeker en zijn gezin: er was getracht te

bemiddelen tussen partijen, en er was meerdere malen advies gegeven. Deze medewerkers waren naar aanleiding van verzoekers meldingen meerdere malen het gesprek aangegaan met zowel verzoeker als de betreffende Tsjetsjeense mannen. De medewerkers hadden aan verzoeker uitgelegd dat diens echtgenote in eerste instantie zelf het gesprek zou kunnen aangaan met de betreffende personen en zou kunnen aangeven dat zij er niet van gediend was om in het Russisch te worden aangesproken. De medewerkers hadden daarbij opgemerkt dat het in beginsel een zaak tussen bewoners onderling was, en dat, mochten ze er niet uitkomen, het COA alsnog zou kunnen inspringen.

Het COA verwees in dit verband naar een rapportage van 29 juni 2005 van één van de betrokken medewerkers van het AZC die zich met de zaak had beziggehouden (zie Achtergrond, onder 2.). In de rapportage is voorts onder meer aangegeven dat verzoeker weigerde om het gesprek aan te gaan met de betreffende medebewoner: hij wilde op geen enkele manier contact met de betrokkenen, ook niet in het bijzijn van COA-personeel. In een naschrift van die rapportage deelde de locatiecoördinator van het AZC mee dat van de gesprekken met verzoeker geen rapportages waren gemaakt, maar dat hij de inhoud van het verslag onderschreef. Hij voegde daaraan toe dat de wethouder van de gemeente Wageningen hem over verzoeker had benaderd, en dat hij haar hetzelfde had meegedeeld als hetgeen in de rapportage was vermeld. Hij deelde voorts mee dat het AZC ondanks de magere bezetting veel tijd had besteed aan verzoeker en zijn gezin, temeer daar verzoeksters echtgenote vanwege haar inzet voor haar woonomgeving zeer werd gewaardeerd.

2.2. Het COA deelde voorts mee dat verzoeker, mede naar aanleiding van eerdere - ten tijde van verzoekers verblijf in het OC Eindhoven ingediende - klachten, in contact was gebracht met de wijkagent, die had geconcludeerd dat niet kon worden vastgesteld of, en zo ja in welke mate verzoeker en zijn gezin werden lastiggevallen.

Het COA stelde dat er van de zijde van het COA serieus was omgegaan met het probleem van verzoeker, dat er voldoende aandacht was geschonken aan zijn situatie, en dat het zich voldoende had ingezet om de problemen die verzoeker en zijn gezin hadden ondervonden, op te lossen. Het COA gaf op dit punt aan dat diverse mogelijkheden waren overwogen, zoals overplaatsing van verzoeker en zijn gezin. Dit zou echter te ingrijpende veranderingen teweeg brengen vanwege het feit dat de kinderen in de buurt op school zaten; verder wenste verzoeker ook niet te worden overgeplaatst. Ook overplaatsing van de betrokken medebewoners en hun eventuele familie was na zorgvuldige beoordeling geen optie gebleken; overigens waren de betrokken Tsjetsjeense medebewoners reeds uit het AZC vertrokken. Het COA merkte verder op dat er, gelet op de stand van zaken in de asielprocedure van verzoeker, geen mogelijkheid bestond om hem en zijn gezin in aanmerking te laten komen voor huisvesting buiten de opvanglocatie.

2.3. Het COA gaf aan een handhavende taak te hebben met betrekking tot het waarborgen van de veiligheid op een locatie, en daartoe ook over instrumenten te beschikken en deze zonedig in te zetten. In verzoekers zaak was echter onvoldoende komen vast te staan wat zich precies had afgespeeld tussen partijen, en er was derhalve onvoldoende grond bevonden om een eventuele maatregel te rechtvaardigen. Dit betekende niet dat, mocht verzoeker onverhoopt opnieuw met een bedreiging worden geconfronteerd, het COA niet opnieuw onderzoek zou verrichten, aldus het COA.

Het COA merkte ten slotte op dat verzoeker en zijn gezin gewaardeerde bewoners van het AZC waren, maar dat ook gewaardeerde personen niet altijd gelijk hebben of krijgen.

Beoordeling

3. Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat bestuursorganen zich in hun bejegening van burgers hulpvaardig opstellen. Dit betekent onder meer dat een bestuursorgaan en degenen die onder verantwoordelijkheid van een bestuursorgaan werkzaam zijn, waar gevraagd en waar nodig naar vermogen hulp bieden.

4.1. Eén van de primaire taken van het COA is het handhaven van de leefbaarheid in de opvangvoorzieningen (Centraal Orgaan opvang asielzoekers, Basisdocument "In het hart van de samenleving", oktober 2001). Daartoe behoort tevens, zoals het COA ook heeft aangegeven, het waarborgen van de veiligheid op een locatie. Verzoeker heeft als bewoner van de locatie AZC Wageningen diverse keren melding gemaakt van voorvallen met medebewoners, waardoor hij en zijn gezin zich kennelijk bedreigd voelden.

4.2. Uit het onderzoek van de Nationale ombudsman is gebleken dat COA-medewerkers naar aanleiding van verzoekers meldingen gesprekken hebben gevoerd met zowel verzoeker als met de betrokken medebewoners, en dat hij in contact is gebracht met de wijkagent. Nu het COA van deze gesprekken geen rapportages heeft opgesteld, valt niet na te gaan wat de inhoud en strekking van die gesprekken precies is geweest. Verzoeker heeft echter niet ontkend dat deze gesprekken hebben plaatsgevonden en dat het COA ten behoeve van hem en zijn gezin deze inspanningen heeft verricht. Er is daarom geen reden om aan de verklaringen van het COA te twijfelen.

4.3. Voorts is gebleken dat het COA heeft gezocht naar een passende oplossing voor de situatie, zoals overplaatsing van verzoeker en zijn gezin, dan wel van de betrokken medebewoners. Het COA heeft daarbij de diverse in het geding zijnde belangen afgewogen en heeft geconstateerd dat er te weinig aanknopingspunten waren om tot een dergelijke maatregel over te gaan. In dit verband is onder meer van belang dat verzoeker er niet voor voelde om te worden overgeplaatst, en dat de betrokken medebewoners kennelijk op korte termijn het AZC zouden verlaten. Voor huisvesting buiten het ACZ kwam verzoeker en zijn gezin vanwege hun verblijfsrechtelijke situatie volgens het COA niet in aanmerking. Niet is gebleken dat de afwegingen van het COA op dit punt kennelijk onjuist

of onvoldoende waren.

5. Op grond van het bovenstaande wordt geconcludeerd dat het COA zich voldoende heeft ingezet om de problemen van verzoeker en zijn gezin op te lossen.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

II. Ten aanzien van de klachtbehandeling

Bevindingen

1. Verzoeker stelde dat hij op 5 augustus 2004 een klacht had ingediend over het gebrek aan inzet van het COA. Hij wendde zich tot de Nationale ombudsman omdat het COA daarop niet had gereageerd.

2. Het COA gaf in reactie op de klacht aan dat verzoekers mondelinge klacht van 5 augustus 2004 direct in behandeling was genomen, en dat deze - mondeling - zorgvuldig was afgehandeld; er was echter nagelaten één en andere schriftelijk vast te leggen. Het COA achtte de klacht op dit punt gegrond.

3. In reactie op het standpunt van het COA gaf verzoeker onder meer aan dat hij de klacht van 5 augustus 2004 schriftelijk had ingediend, en dat hij zich eerder al drie keer mondeling had beklagd over de situatie: in januari, juni/juli en juli/augustus 2004. Verzoeker gaf aan dat de diverse dienstdoende beveiligingsmedewerkers dit hadden geregistreerd.

4. Wat betreft verzoekers opmerking dat hij eerder tot drie keer toe een klacht had ingediend, maar dat daarop niet was gereageerd, deelde het COA mee dat de beveiligingsdienst op 8 januari 2004, en 4 en 14 augustus 2004 rapportage had opgemaakt over meldingen van verzoeker. De rapportage van 8 januari 2004 vermeldde de onenigheid tussen verzoeker en één van de betrokken medebewoners over het niet in het Russisch te woord willen staan, en dat AZC-medewerker K. van één en ander op de hoogte was en de dag daarop een afspraak zou hebben met de beide heren. De rapportages van 4 en 18 augustus 2004 maakten melding van belediging van verzoeker door de andere betrokken medebewoner (zie Achtergrond, onder 3.). Omdat deze meldingen betrekking hadden op een verschil van mening tussen verzoeker en een medebewoner, en niet zozeer een gedraging van het COA, waren deze niet als klacht opgevat en als zodanig behandeld. Dit betekende echter niet, dat het COA met die meldingen niets had gedaan, aldus het COA. Een schriftelijke klacht van 5 augustus 2004 was aldaar echter niet bekend; daarom was het COA ervan uitgegaan dat het een mondelinge klacht betrof.

5. Verzoeker gaf in reactie op het bovenstaande aan dat hij op 4 augustus 2004 een klachtenformulier had overhandigd aan de locatiecoördinator van het AZC, en dat hij niet in het bezit was van een kopie daarvan.

Beoordeling

6. Het beginsel van fair play houdt voor bestuursorganen in dat zij burgers de mogelijkheid geven hun procedurele kansen te benutten. Dit impliceert dat een bestuursorgaan een klacht van een burger als zodanig dient te behandelen.

7. Niet is komen vast te staan wanneer en op welke wijze - schriftelijk dan wel mondeling - verzoeker precies een klacht heeft ingediend over het in zijn ogen gebrek aan inzet door het COA. Het COA heeft terecht opgemerkt dat de meldingen van verzoeker van januari en augustus 2004 betrekking hadden op incidenten met medebewoners, en dat deze niet konden worden aangemerkt als klachten over het COA als zodanig. De Nationale ombudsman gaat er, evenals overigens het COA dat klaarblijkelijk doet, echter van uit dat verzoeker op enig moment zijn ongenoegen over het COA heeft geuit.

8. Het COA meende dat verzoekers klacht - het gebrek aan een schriftelijke afhandeling daargelaten - zorgvuldig was behandeld. Hiervóór, onder I. is vastgesteld dat het COA zich naar aanleiding van verzoekers meldingen voldoende had ingezet voor verzoeker om diens probleem met de medebewoners op te lossen. Dit wil echter niet zeggen dat daarmee de klacht over het gebrek aan inzet van het COA tevens als behandeld kon worden beschouwd. De behandeling van klachten is aan een aantal regels onderhevig. Deze regels, die in ieder geval aan de betreffende wettelijke vereisten dienen te voldoen, houden verplichtingen in voor het bestuursorgaan en zijn in het leven geroepen om de indiener van een klacht te verzekeren van een adequate klachtbehandeling (zie Achtergrond, onder 1.). Niet is gebleken dat het COA conform die regels heeft behandeld. Dit is in strijd met het beginsel van fair play.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers, is gegrond ten aanzien van de klachtbehandeling, wegens schending van het beginsel van fair play; voor het overige is de klacht niet gegrond.

Onderzoek

Op 16 maart 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer G. te Wageningen, met een klacht over een gedraging van het Centraal Orgaan opvang

asielzoekers. Op 24 maart 2005 heeft de Nationale ombudsman de klacht ter behandeling aan het COA gestuurd met het verzoek de klacht alsnog te behandelen.

Omdat het COA niet op dit verzoek heeft gereageerd, heeft de Nationale ombudsman een onderzoek ingesteld naar de gedraging van het COA.

In het kader van het onderzoek werd het COA verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen het COA en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

Het COA gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Verzoekschrift van 15 maart 2005;
2. Standpunt COA van 28 juni 2005;
3. Reactie verzoeker van 9 augustus 2005;
4. Nadere reactie COA van 19 januari 2006*;
5. Nadere reactie verzoeker van 2 februari 2006;
6. Nadere reactie COA van 24 maart 2006.

* Het COA heeft zich zowel tegenover de Nationale ombudsman als verzoeker, verontschuldigd voor de late reactie.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. COA Klachtenregeling voor bewoners en derden

“Op 12 december 2002 heeft het COA gelet op hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht een klachtenregeling vastgesteld. Deze regeling is op 1 februari 2003 in werking getreden en komt in de plaats van de klachtenregeling zoals opgenomen in het bestuursreglement van het COA.

Algemene bepalingen

(...)

2. Het COA draagt zorg voor een correcte afhandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over zijn gedragingen.

(...)

2. De behandeling van een klacht

(...)

5. Zodra het COA naar tevredenheid van de klager aan zijn klacht tegemoet is gekomen, vervalt de verplichting de artikelen 6 tot en met 13 bij de behandeling van de klacht toe te passen.

6. Het COA zendt een schriftelijke ontvangstbevestiging van de klacht aan de klager.

7.a. De behandeling van de klacht gebeurt door een medewerker die niet bij de gedraging waarop de klacht betrekking heeft, betrokken is geweest;

b. Het voorgaande geldt niet indien de klacht betrekking heeft op een gedraging van het COA zelf, dan wel van de voorzitter of een bestuurslid.

(...)

10. a. Het COA stelt de klager en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft in de gelegenheid mondeling op de klacht te worden gehoord;

b. Van het horen van de klager kan worden afgezien indien de klacht duidelijk ongegrond is, dan wel indien de klager heeft verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord;

c. Van het horen wordt een verslag gemaakt.

11.a. Het COA handelt de klacht af binnen zes weken na ontvangst van het klaagschrift;

b. Het COA kan de afhandeling van de klacht met ten hoogste vier weken verdagen. Van de verdaging wordt schriftelijk mededeling gedaan aan de klager en aan degene op wiens

gedraging de klacht betrekking heeft.

12.a. Het COA stelt de klager schriftelijk en gemotiveerd in kennis van de bevindingen van het onderzoek naar de klacht, alsmede van de eventuele conclusies die het COA daaraan verbindt;

b. Indien vervolgens nog een klacht kan worden ingediend bij een persoon of college, aangewezen om klachten voor het COA te behandelen, wordt daar bij de kennisgeving melding van gemaakt.”

2. Rapportage van 29 juni 2005 van F., medewerker van het AZC Wageningen

“(Verzoeker; N.o.) en zijn gezin wonen sinds 21-12-2000 in AZC Wageningen. Vrij kort na binnenkomst kwam (verzoeker; N.o.) met het verhaal dat hij in het vorige centrum, OC Eindhoven I (Beatrixoord), bedreigd is door een persoon(en) van voormalige Sovjet Unie. Meneer was angstig en vertelde zich niet veilig te voelen hier op het AZC. Die mensen zouden hem hier kunnen opsporen en hun dreigementen waarmaken. Hierop heb ik, F., opvangmedewerker B, hem in contact gebracht met onze wijkagent, Br. Ik heb me toen teruggetrokken, maar werd wel geïnformeerd door de wijkagent. De wijkagent heeft naar aanleiding van zijn gesprek met (verzoeker; N.o.) contact gezocht met zijn collegae van politie Eindhoven. Politie Eindhoven was op de hoogte van het incident. De persoon die de dreigementen zou hebben geuit was MOB (met onbekende bestemming vertrokken; N.o.). Br. heeft dit aan (verzoeker; N.o.) medegedeeld en hem verwezen op zijn recht op veiligheid hier op het AZC. Afspraak was dan dat hij tijdig dergelijke dingen zou aankaarten bij het COA of de wijkagent. (Verzoeker; N.o.) was niet geheel tevreden over de gang van zaken maar ging mee akkoord.

Het ging een tijd lang goed. Op het gegeven moment kwam (verzoeker; N.o.) met het verhaal hier op het centrum gepest, geïntimideerd te zijn door twee Tsjetsjenen. De pesterijen zouden voornamelijk non-verbaal van karakter te zijn. Ze bleven maar naar hem staren op een wijze dat hij zich ongemakkelijk voelde, vertelde hij. Of kwam hij ze iedere keer op de gang tegen wanneer hij naar zijn kamer ging. Hij vond dat ze met opzet op de gang bleven staan om hem te irriteren. Hij hoorde ze lachen als hij ze passeerde en dacht/voelde dat ze het over hem hadden, hem uitlachten en probeerden te provoceren om zo hem uit zijn tent te lokken om hem fysiek te lijf kunnen gaan. Hij vond ze te agressief en wilde/kon zelf niet dit gevoelens met ze te bespreken. Aangezien zijn vrouw in de recreatieruimte werkt en daar koffie en thee schonk werd ze door deze mannen in het Russisch aangesproken. Dit keurde (verzoeker; N.o.) niet goed en vroeg aan ons, COA-personeel, om de bewoners te verplichten in de recreatieruimte in het Nederlands te praten. Hij vond dat zij de, twee mannen (een alleenstaande en de ander getrouwd en vader van 3 kinderen) dit alles met opzet deden om hem in bijzijn van vrouw en twee kinderen die ook vaak in de recreatieruimte aanwezig waren te vernederen.

Na een aantal gesprekken heb ik met beide mannen dit besproken. Ze hebben alles ontkend en hebben de probleem bij (verzoeker; N.o.) neergelegd, Ze vonden hem arrogant. Iemand die zichzelf beter vindt dan anderen. Een van hen, meneer die getrouwd is, was bereid om gezamenlijk in bijzijn van COA-personeel dit met (verzoeker; N.o.) uit te praten. Dit is later door (verzoeker; N.o.) geweigerd. Hij wilde op geen enkele manier contact met deze mannen, ook niet in bijzijn van COA-personeel. Het enige wat (verzoeker; N.o.) steeds op tafel legde was het verzoek om deze twee personen over te plaatsen naar een andere centrum. (Verzoeker; N.o.) was zelf niet om een overplaatsing naar een andere centrum te overwegen. Hij vond dat hij en zijn gezin goed geïntegreerd waren in de omgeving.

In diverse gesprekken met (verzoeker; N.o.) heb ik kunnen constateren dat hij denigrerend sprak over mensen uit Tsjetsjenië. Ik had het gevoel dat wat hij vertelde wel waar zou kunnen zijn, maar ook dat hij zelf een behoorlijk aandeel in had. De manier waarop hij zich manifesteerde riep vragen op.

Hierop heeft mijn collega, H., Opvangmedewerker B, gevraagd om het gesprek met (verzoeker; N.o.) van mij over te nemen. Na een aantal gesprekken tussen H. en (verzoeker; N.o.) bleek dat H. ook niets verder kwam. Zij concludeerde min of meer als ik dat wij als Coa-personeel niets meer voor meneer konden betekenen. We hadden inmiddels ook onze nieuwe wijkagent, Ke., ingeschakeld om te kijken wat juridisch haalbaar was. Hij heeft zich ook een aantal malen met de zaak bezig gehouden en de conclusie was dat op grond van gevoerde argumenten van (verzoeker; N.o.) geen reden tot vervolging bestond. Er was geen sprake van een situatie waardoor juridisch iets mogelijk zou kunnen zijn.

F., Opvangmedewerker AZC Wageningen

Naschrift van H., Locatiecoördinator AZC Wageningen.

Ondergetekende is sinds 1 januari 2005 werkzaam als locatiecoördinator en heeft geconstateerd dat er van de gesprekken met (verzoeker; N.o.) geen rapportage is gemaakt. Over (verzoeker; N.o.) ben ik aangesproken door ondermeer de wethouder van Wageningen, S. en heb haar hetzelfde moeten vertellen als wat staat in de rapportage van F.. Het opvangteam van AZC Wageningen heeft ondanks de magere personeelsbezetting veel tijd besteed aan (verzoeker; N.o.) en zijn gezin. Temeer omdat vooral zijn vrouw een gewaardeerde bewoner is die veel doet voor haar woonomgeving, Wij hebben geen enkel concreet aanknopingspunt kunnen vinden en evenmin de beide wijkagenten.

H.”

3. Rapportages van de Beveiligingsdienst

- Avondrapport donderdag 8 januari 2004

“...20.55 uur Onenigheid: Tussen (verzoeker; N.o.), kamer (...) en (Tsjetsjeense medebewoner Ko.; N.o.), kamer (...). Er is een misverstand volgens Ko. over een voorval. F. (COA-medewerker; N.o.) zou hiervan op de hoogte zijn. Hij heeft met beide heren een afspraak gemaakt op vrijdag 9 jan. a.s. om 11.00 uur. Ko. is boos omdat (verzoeker; N.o.) hem niet in het Russisch te woord wil staan. (Verzoeker; N.o.) wil niet in het Russisch met hem praten, alleen in het Nederlands. Ko. verklaart dat hij niet goed Nederlands spreekt. Hij wordt zo belemmerd om iets uit te leggen over het voorval van deze week. Ik heb met beide heren gesproken en verteld dat zij het gesprek met F. moeten afwachten...”

- Dienstrapport woensdag 4 augustus 2004

“...18.10 uur Bewoner van (kamernummer verzoeker; N.o.) kwam melden dat hij en zijn gezin worden beledigd door de man die kamer (...) bewoont. Dit probleem zou bekend zijn bij het COA.

Vanmiddag toen meneer zijn kinderen ging ophalen is er bij het tegenkomen van de betreffende bewoner weer naar hem gespuugd en is er ook wat gezegd maar hij kon niet verstaan; of er iemand kan komen praten over dit probleem...”

- Dienstrapport zaterdag 14 augustus 2004

“...10.10 uur Bedreiging? (Verzoeker; N.o.) meldt bij de receptie dat hij zich bedreigd voelt. Hij was over het terrein gelopen en daar zou de heer S. hem bedreigd hebben dmv spugen en gebaren. (Verzoeker; N.o.) zegt bang te zijn. Heb later de heer S. gesproken. Hij zegt dat er niets aan de hand is, alleen een grapje gemaakt...”